Ao. 1854. No. 117.
Zaturdag, 30 September.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements – Secretarie.

Paramaribo, den 29 *September* 1854.

(14610) Alzoo Johanna Hendrina Bodeman, van het Gouvernement heeft verzocht, om aan hare minderjarige kinderen Antonius Joseph Mark-, François Gottardo Mark-, Louise Marie- en Pierre Louis Bodeman te vergunnen, om in de plaats van den door hen gevoerd wordende familienaam van Bodeman, dien van DEMARCHI te voeren, met weglating tevens voor zoo ver de beide eerstgenoemden betreft, van den voornaam Mark.

Zoo worden degenen die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *zes* weken, na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements – Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1854.

25 Sept. Van den slavenjongen *Jacques*, geboren in 1842, zoon van *Adriana*, toebehoorende aan plant. *de Nieuwe Grond*, divisie *beneden Commewijne.*

» » Van de slavin *Leentje*, geboren in 1822, dochter van *Mimie*, toebehoorende aan plant. *Vriendsbeleid en Ouderzorg*, divisie *beneden Commewijne.*

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.
Derde afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 29 *September* 1854.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:
Abraham Martinus Wesenhagen
en
Henrietta Maria Roux.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.
Eerste afkondiging.

VERKOOP BIJ EXECUTIE

ten overstaan van den Griffier bij het Collegie van Kleine Zaken.

Van de slavin *Johanna*, aankomende de weduwe J. A. Alexander.

Deze Executive verkooping zal plaats hebben op Woensdag den 4 October 1854, des voormiddags ten negen ure, voor het lokaal, alwaar het Collegie voormeld vergadert.

Het proces-verbaal van arrest of in beslagneming ligt ter visie ter Griffie van het voormeld Collegie.

Paramaribo, den 30 *September* 1854.

De Deurwaarder bij het Collegie van Kleine Zaken,
(14734) ABM. MOS. FERNANDES.

Gemengde Berigten.

De *Times* behelst het volgende berigt uit Turijn: Het Napolitaansche hof verbergt zijne sympathie voor Rusland nauwelijks onder de bewijzen van schijnbare vriendschap voor de verbondene mogendheden van het Westen. Napels is thans de eenige plaats in het Zuiden van Europa, waar nog een aanmerkelijk aantal Russische onderdanen vertoeft. In vorige tijden bevonden zich vele Russische onderdanen te Venetie, maar zij zijn bijna alle verdwenen. Sommigen werden teruggeroepen, anderen moesten hunne passen vernieuwen laten, en nog anderen werd het moeijelijk geld te bekomen. Naar het schijnt wordt het hun in Napels gemakkelijker gemaakt geld te krijgen en hunne passen te vernieuwen, vermits nog een groot aantal aldaar blijft en hun groote oplettendheid van wege den koning der beide Sicilien bewezen wordt.

De *Constitutionnel* behelst een artikel van zeven kolommen van Laguerronière, waarvan het hoofddoogmerk is, den Keizer van Rusland te bewijzen, dat hij uit den tweestrijd, zich en Rusland te verootmoedigen of aan zijnen wrevel tegen de menschheid tot het uiterste bot te vieren, niet anders geraken kan, dan door vrijwillig afstand van den troon te doen. De schrijver geeft uitdrukkelijk te kennen, dat deze gedachte niet van hem is, maar dat in Duitschland de voornaamste staatslieden aan dit middel om een einde aan den oorlog te maken en Europa voldoening te geven, zonder Rusland in zijnen souverein te verootmoedigen, gedacht hebben. Hij meent overigens, dat dit middel van uitkomst zich bij den Keizer zelf als noodzakelijk gevolg van den toestand en als grootmoedige opoffering voor zijn volk aanbevelen moet. Doch ten slotte geeft Laguerronière te kennen, overtuigd te wezen, dat in allen gevalle, hetzij Nikolaas afstand doe of niet, zijn misslag de onmetelijke uitwerking gehad heeft, het beschaafd Europa aan den Moscovischen invloed voortaan te ontrukken, en het zwaartepunt van de nieuwere staatkunde van Petersburg naar Londen en Parijs te verplaatsen, werwaarts de gemeenschap der belangen ook de kabinetten van Berlijn en Weenen getrokken heeft.

De schrijvers die het vraagstuk behandelen op welken voet vrede met Rusland zou kunnen gesloten worden, stellen vast, dat eene allereerste voorwaarde zal moeten zijn de vrijheid van de Zwartezee voor alle oorlogsvlaggen. Maar daarmede, zeggen zij, zullen vaste waarborgen moeten gepaard gaan. Het *Journal des Débats* noemt daarbij de Donau-Vorstendommen de » Oostersche Nederlanden" om welker bezit de mogendheden eeuwen land gestreden hebben, tot eindelijk de vestiging en eeuwige neutraliteits-verklaring derzelven als zelfstandige staat een waarborg van het evenwigt geworden is; zoo zoude men, om gelijke langdurige oorlogen in het Oosten te verhoeden, ook aan de Donau-vorsten eene dergelijke gesteldheid moeten geven. » Alleen zijn de Moldaviers en Wallachijers niet met de Nederlanden te vergelijken. Er zou voor hen ter bescherming tegen Rusland ook altijd eene Europesche magt dadelijk gereed moeten zijn. Wanneer de bevolking steeds de Russische nabuurschap te vreezen, en geen andere magt voor oogen heeft, dan zoude zij, al was de neutraliteit ook nog zoo gevestigd, feitelijk aan den Russischen invloed bloolstaan, en hunne bojaren zouden altijd Russische vasallen blijven.

Reeds is gemeld, dat de Russische regering vier vlotiljes van kanonneerbooten organiseert, waarvan zij een groot voordeel verwacht uit hoofde van de klippen en ondiepten waarvan de Noordsche golven zoo ruim voorzien zijn. De eerste dier flotiljes, 20 booten tellende, is geheel gereed, en heeft Abo verlaten naar Helsingfors koers zettende. De eerste divisie der Russische Oostzee vloot, 20 bodems sterk, die in de haven van Kronstadt moet overwinteren, heeft zich thans met de tweede divisie kanonneerbooten vereenigd. — Ten einde eene mogelijke landing der verbonden troepen op de kust van Koerland te voorkomen, wordt op last der Russische regering eene divisie infanterie, met kavallerie en artillerie derwaarts gezonden. Men meent met eenige zekerheid te weten dat in de haven van Sweaborg en achter de vestingwerken dier plaats zich 10 Russische oorlogschepen bevinden, behalve een zeker getal Russische bodems van minder kaliber. Al die schepen zijn van de noodige bemanning en materiëel voorzien om zee te kunnen kiezen.

Wallachije, het vaderland der Heidenen van de Donaulanden.

Wel heeft men in alle tijden en in alle landen aan het taankleurige volkje der Heidens belangstelling gewijd, en vele der gemaakte opmerkingen hunnentwege te boek gesteld, en toch levert hun origineel bestaan en wijze van handelen voortdurend zooveel aantrekkingsstof, dat het eene zekere mate van gezette studie niet onwaardig is.

Aan ons werelddeel zijn zij vreemd, gelijk mede aan die landen aan den oorsprong van de Euphraat en Tigris, waar de eigene overlevering de plaats van herkomst stelt, maar in het Noorden en Oosten van het Ottomannische rijk zijn zij als het ware in hun vaderland. Men mag zich dit overschot van Hindostansche afstamming wel niet als akkerbouwende bevolking voorstellen, of als gevestigd in volmaakte, door hen alleen bewoonde steden, dorpen en streken, maar veeleer, als het volk Israëls, als verstrooiden onder de overige bewoners en in diepe afhankelijkheid van hen levende, die tot voor weinige jaren bijkans de slavernij van lijfeigenen geleek. In hunne zedelijke verlaging gevoelen zij echter ter naauwernood de volle gestrengheid en verachting, waarmede zij meer mishandeld dan behandeld worden, en achten het getal slagen niet, waarmede zij voor het minste vergrijp wreedaardiglijk op de voetzolen worden gestraft. Integendeel, de groote meerderheid leeft schier in benijdenswaardig geluk. Aan morsigheid gewend, niet gekweld door behoefte, zich voedende met uijen, knoflook, watermeloenen, een slecht soort van augurken, ja zelfs wortelen, gras, bedorven vleesch van gevallen dieren, half bedorven, dikwijls weg-

geworpen visch, door eenige ruwe lompen tegen het veelal zachte klimaat beschermd, geniet zij in gezellige ledigang al de aventuurlijke genoegens der natuur in de volste mate. Is er echter in Europa ergens een land, hetwelk den meest mogelijken afwisselenden overvloed van zoodanige bekoorlijkheden voor een zwervend leven aanbiedt, dan is het juist Wallachije.

De stralen-vormig uit Hongarije en Zevenbergen in het land uitloopende hooge bergtakken, die tot de uitspringende armen van het de grenzen vormende Karpatische gebergte behooren, scheiden het land in twee zeer verschillende, alleen in natuurschoonheid elkander gelijkende helften. Het Westelijk of Klein Wallachije is hoofdzakelijk bergachtig land en bezit ongemeen uitgestrekte en digte bosschen, bestaande uit rond- en spitsblad hout, hetwelk niet zelden drie tot vier voet in diameter heeft, moerbezien, olijf- en wilde vruchtboomen der zuidelijke wereldstreken en waarvan de wilde wijnstok, die een niet kwaad smakenden drank oplevert, de romantische bekoorlijkheid verhoogt. Al deze bosschen zijn door talooze zangvogelen bewoond, inzonderheid nachtegalen, wier fluitenden slag men hier menigvuldiger en in allen gevalle aangenamer hoort dan in het overige Europa, die alle schuwheid hebben laten varen en eene nieuwsgierigheid betoonen, welke tot Turksch spreekwoord is geworden.

Het oostelijke gedeelte des lands, of Groot Wallachije, vertoont daarentegen eene onafgebrokene vlakte, door welke de rivieren, die in de nabijheid van den Donau kleine meeren vormen, in langzamen loop hunne wateren aan diens magtigen, een vierde tot twee mijlen breeden stroom toevoeren. Hier en daar, altijd op verren afstand van den Donau, verheft zich nog wel een bosch, maar nergens een berg, rijzende het vlakke land ter naauwernood tot een heuvel op. De naaste omtrek der rivieren bestaat uit lagen en moerassigen grond, waarop het oog geene hooge boomen, maar veelsoortig, lieflijk groen kreupelhout ontmoet. De geheele vlakte is boven alle denkbeelden vruchtbaar en met de schoonste weilanden bedekt. De zachte leemgrond, die eenen voorbeeldeloos overvloedigen oogst oplevert, zonder dat daarbij moeite, vlijt, verstandige wisseling van vruchten, veredeling door gepaste bemesting of bevochtiging wordt aangewend, wordt daarentegen na langdurende regens een vijand van alle gemeenschap, en dit herinnert aan een gezegde van Napoleon, waarvan hij zich tijdens den winter-veldtogt van het jaar 1807 bij het schrijven van eenen brief uit Polen naar Parijs bediende, namelijk, dat er, behalve de bekende vier elementen vuur, water lucht en aarde, nog een vijfde element, de modder, was. Over deze vette weiden zwerven talooze kudden van bijna alle soorten vee, hetwelk zonder veel oppassing uitmuntend tiert en zich vermenigvuldigt. Schapen en paarden zijn de hoofdsoorten der dieren, die aangefokt worden, maar aan beide soorten wordt, in weerwil van de voorkeur, welke de bevolking en de herderstand bovendien aan den akkerbouw geeft, weinig zorg en oppassing besteed; bepalende al de daaraan gewijde moeite zich hoofdzakelijk daartoe, dat zij de wild rondzwervende dieren aan bepaalde bronnen gewennen, waar zij dan ook dagelijks hunnen dorst komen lesschen. Aan deze vrijheid alleen heeft vermoedelijk het paard de volharding en levendigheid, die het kenmerken, te danken, want zijn voedsel bestaat uit niets dan gras en nimmer krijgt het haver. Gewoonlijk wordt het door de Heidens in het derde jaar opgevangen en getemd. Nog meer verwaarloosd is het schoone meerendeels blanke rundvee met sierlijk buitenwaarts gebogen horens. De ossen en buffels worden als trekvee gebezigd en talk en huiden alleen hebben voor hen eenige waarde. Het vleesch en de melk der koeijen worden, hetgeen zonderling genoeg en geheel tegenovergesteld bij de naburige Hongaren is, voor niets geacht en dus niet verhandeld; alleen van de schapen en paarden wordt de melk gebruikt en van eerstgenoemde ook kaas vervaardigd, die het verhemelte der Heidens het aangenaamst kittelt, wanneer zij tot eene zekere mate van bederf is overgegaan. Voor het varken, echter, is Wallachije het ware vaderland; men vindt deze diersoort dan ook in tallooze kudden in de bosschen waar eikels en beukenpitten eene voortreffelijke meststof voor hen zijn; overigens wordt aan deze nuttige beesten geene zorg of voeding besteed.

Rondom de dorpen, die uit alleenstaande boerderijen en woningen bestaan, welke meestal zonder vensters en half in den moerasgrond verzonken hutten zijn, en zelfs rondom de steden houdt zich eene menigte tam gevogelte op, als ganzen, eenden, hoenders en voornamelijk kalkoenen, en op de daken der huizen en de koepels en torens der Grieksch Byzantijnsche kerken nestelen ontelbare zwermen duiven. Op de welden vliegt de bij van bloem tot bloem, om de honing in de korven of in holle boomstammen te bergen. Van eetbaar wild treft men in de woeste bergstreken op de grenzen klipgeiten; ook vinden de jagtliefhebbers gelegenheid, om tegen de beeren uit te trekken, die nogtans in lange na niet zoo gevaarlijk zijn als de wolven, welke des winters vaak bij gansche troepen op de kudden aanvallen en groote verwoesting daaronder aanrigten. Herten, reeën en wilde zwijnen houden zich meer in de wouden van het vlakke land op, maar in zulke menigte, dat zij, in weerwil van de wet, die alleen aan de Bojaren het jagt maken op deze dieren vergunt, de eigendom van een iegelijk kunnen worden genoemd. In de met mais, die zoo hoog staat dat een ruiter zich daarin kan verbergen, tarwe, garst, eene verbazend groote koolsoort, enz. bedekte velden, leiden hazen, konijnen, patrijzen, enz. een vrolijk leven. De rivieren en plassen bevatten visschen, kreeften en eetbare schildpaden.

Het klimaat is zacht en gematigd, en het behoort tot de uitzonderingen wanneer de drie zomermaanden zoo heet zijn, dat de zon alle gewassen dreigt te verschroeijen, en ook dan nog veroorzaakt de sterke electriciteit der lucht vele onweders, die veelal zonder schade aan te rigten overtrekken en een vruchtbaren regen geven, welke geheel anders dan in onze luchtstreek, als fijn stof in plaats van groote droppels nedervalt. De winter is vrij streng en kenmerkt zich door hevige sneeuwstormen, die zelfs op heldere dagen de lucht derwijze met kleine ijsdeelen vervullen, dat men ter naauwernood eenige schreden voor zich uit kan zien. De minder snel vlietende wateren, zelfs de groote rivieren en de breede Donau worden somwijlen met eene ijskorst overtogen, doch zelden duurt de koude langer dan twee maanden en in Februarij is het weder reeds zoo zacht, dat men de tuinen kan beginnen te bewerken; de maand November behoort nog tot de aangename dagen.

Dit is de grond, op welken het bruine volkje zich beweegt. Men moet bekennen, dat deze staat van zaken, reeds van zelven zwaren arbeid uitsluitende, geschikt is om tot traagheid en ledigang te leiden, en dat zorgelooze rust bij aangenaam klimaat en rijken plantengroei alligt tot deze luije levenswijze vervoert.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS.

Vrijdag 29 *September* 1854.

Het Huis en verder daarop staande Achtergebouwen aan de Joodenbree straat La. C No. 41, aankomende B. CALGREN.— *f* 3,700.—

Opgehouden.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

St. Vitus, kapt. H. Middel, adres bij H. C. Levij.

Elisabeth, kapt. A. J. Haverbult, adres bij J. G. Fonseca Fz.

ADVERTENTIEN.

Bevallen van eenen ZOON, CLARA FREDERIKA GERLEIN, echtgenoote van N. ANSLIJN,

(14787) *Offic. v. Gez. 2e. klasse.*

Paramaribo, den 28 *September* 1854.

Societeit: *De Vereeniging.*

Algemeene Vergadering op **HEDEN AVOND** ten 8 ure. (14789)

Societeit: *De Vriendenkring.*

Buitengewone Algemeene Vergadering op **HEDEN AVOND** ten *half acht* ure. (14731)

Van plant. *de Vrede* wordt bij inschrijving te koop aangeboden:

P. m. **25** m. pond Heele **KOFFIJ**, liggende op voornoemde plantage, om voor rekening en risico van den kooper *onmiddellijk* van plant. te worden afgehaald.

De biljetten van inschrijving zullen worden aangenomen tot **HEDEN VOORMIDDAG** om 11 uren, ten kantore van den ondergeteekende alwaar het monster van de koffij te bezigtigen is.

Voor iedere ledige zak zal *f* 1.10 moeten worden betaald.

Paramaribo, den 30 *September* 1854.

(14621) J. FROUIN qq.

A CONTANT te bekomen bij

A. HEWITT:

Bakkeljaauw

bij het pond, voor *zeer billijken prijs.* [14788]

Door de *ZALF* en *PILLEN* van *HOLLOWAY*, *is weder eene zware wonde aan een been genezen; hetwelk anders had moeten afgezet worden.*

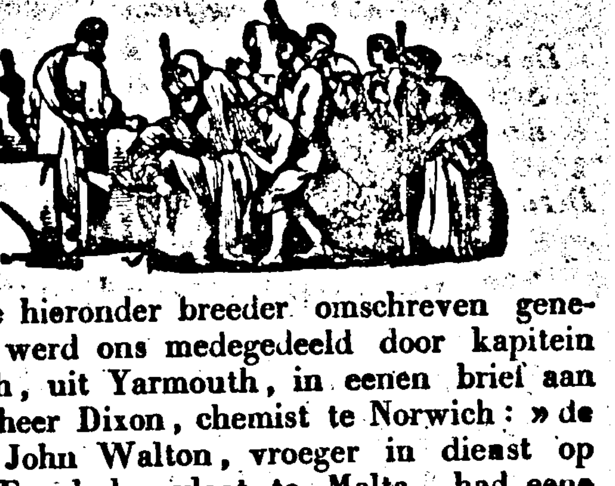

De hieronder breeder omschreven genezing werd ons medegedeeld door kapitein Smith, uit Yarmouth, in eenen brief aan den heer Dixon, chemist te Norwich: »de heer John Walton, vroeger in dienst op de Engelsche vloot te Malta, had eene verzwering in den enkel, waarmede hij zes maanden in het hospitaal te Malta en vier in dat te Portsmouth lag, en daar hij weigerde het been te laten afzetten, werd hij voor ongeneesbaar verklaard; toen gebruikte hij op aanraden van kapitein Smith de ZALF en PILLEN van **HOLLOWAIJ**, waardoor hij in drie maanden tijds werd genezen; thans is hij kustbewaarder te Newhaven.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. de Vries, aan de *Zwartenhovenbrug straat* à *f* 1 *f* 3 en *f* 5. [14790]

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.